

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Initiativ paa dette Omraade. Mødrehjælpsorganisationerne uddeler Tøj til mange, mange andre end Spædbørn; de har med andre at gøre end netop Spædbørn. Jeg tænker paa den Hjælpeorganisation, sideordnet Mødrehjælpen, man har startet her i København, Vore Smaa børns Beklædning. Den har gjort et meget stort og prisværdigt Arbejde med at skaffe Tøj frem og bragt det i den gode Stand, det skulde være, og der vil stadig være Opgaver for det private Initiativ ogsaa med Hensyn til at skaffe Udstyr.

Men det, som ellers forekommer mig at være det interessanteste i dette Lovforslag, er Forslaget om den direkte økonomiske Hjælp, som Mødrehjælpsinstitutionerne skal kunne yde i særlige Tilfælde, hvor der ellers vilde ske en Svangerskabsafbrydelse, eller hvor man maatte regne med, der vilde ske en Svangerskabsafbrydelse. Det er ikke noget svimlende Beløb, der er Tale om. Man tænker sig, at 200 000 Kr. skulde kunne hindre disse Svangerskabsafbrydelser. Det er klart, at naar man foreslaar denne Ændring, har man netop tænkt sig, at det, som Mødrehjælpen skal kunne gøre i disse Tilfælde, er efter grundige Undersøgelser at give en Opmuntringshjælp, der skal kunne klare nogle af Vanskelighederne i de værste Tilfælde. Naar man ikke kan træffe store almindelige Foranstaltninger til at imødegaa den almindelige Tendens mod Svangerskabsafbrydelser, er det klart, at man i første Række bør sætte ind paa den lille Gruppe, hvor man mest direkte kan se et Resultat, men det forekommer mig, at den Formulering, som Lovparagraffen har, er meget uheldig og usmagelig. Den forekommer mig at ville provokere Udtalelser om Ønsker om Svangerskabsafbrydelse for at faa økonomisk Hjælp. Jeg vil derfor meget bede om, at vi kan faa Lejlighed til at se paa Formuleringen af denne Bestemmelse i et Udvalg.

Af det, jeg har sagt, vil ærede Medlemmer forstaa, at jeg og mit Parti slutter os til de foreslaaede Forbedringer, men jeg vil ogsaa gerne understrege, at dermed har Rigsdagen naturligvis ikke indløst sine Forpligtelser med Hensyn til økonomisk Hjælp. Vi har ikke indløst Svangerskabslovens Forudsætninger. Der kræves noget langt mere radikalt, noget, der har langt mere almindelig Karakter. Jeg har flere Gange haft Lej-

lighed til at tale om Indførelse af en virkelig Moderskabshjælp, men jeg erkender ogsaa, at Øjeblikkets økonomiske Vanskeligheder gør radikale Løsninger meget vanskelige, og at der derfor er ekstra Trang til at sætte ind paa et begrænset Omraade. Selv naar man faar en mere almindelig Løsning, vil der stadig være Trang til individuel Hjælp efter særlig Undersøgelse i de enkelte Tilfælde.

Jeg skal ikke knytte særlige Bemærkninger til Bestemmelserne om Børnehjælpen og til Bestemmelserne om Fællesraadets Udvidelse, men blot tilsige vor velvillige Behandling.

Petra Petersen: Et københavnsk Dagblad skrev for nylig, at Rigsdagens Kvinder var virkelighedsfjerne, fordi de ikke fandt, at Svangerskabsafbrydelse var det eneste saliggørende for at forhindre de mange kriminelle Aborter. I Dag har vi et meget vigtigt Forslag til Behandling, og saa ser man, at Rigsdagens mandlige Medlemmer benytter Lejligheden til at forsvinde ud af Salen, de samme Medlemmer, som ude omkring paa Vælgermøderne fortæller, at Hjemmene er det fundamentale for Samfundet, det er Hjemmene man skal forsvare. — Det var et lille Sidespring.

Ethvert Lovforslag, der tager Sigte paa Hjælp til Moder og Barn, maa hilses med Glæde. Dette Forslag, som foreslaar en øget Støtte til Mødrehjælpsinstitutionerne, og som gennem en Ændring af Loven giver Institutionerne Hjemmel til at oprette Børnehjem, er en længe tiltrængt Forbedring af Loven.

Bortset imidlertid fra den enkelte Ændring i Loven, som giver Ret til Oprettelse af Børnehjem, maa jeg fastslaa, at dette Lovforslag er anmeldt under forkerte Forudsætninger, idet man har bebudet en Revision af Loven om Mødrehjælp, men det Forslag, der er for i Dag, har intet med en Revision af Loven at gøre. Der er ikke foretaget nogen Undersøgelse af, hvilken Betydning Loven har haft, hvordan den har virket. Paa Baggrund af Mødrehjælpsinstitutionernes Erfaringer vilde Resultatet i saa Tilfælde være blevet et ganske andet. Den Bevilling af Midler, som dette Lovforslag tager Sigte paa, er jo ikke andet end en à jour-Føring af de Beløb, der hidtil har staaet til Mødrehjælpsinstitutionernes Raadighed. Den Hjælp,